

Grzegorz syn Antoniego z rodu **Niedźwieckich**
58-506 Jelenia Góra, ul. Działkowicza 19

Sąd Okręgowy w Legnicy

IV Kzw 103/22 – II K 38/20(19) – Nr k. dł. 135/2021/K

Wniosek

Niezależnie od faktu, że wyrok w sprawie [II K 38/19](#) nie zapadł, nie doręczono Grzegorzowi Niedźwieckiemu odpisu wyroku o tej sygnaturze, to postępowanie karne było nielegalne, akt oskarżenia z [art. 226 § 1 k.k.](#) był niedopuszczalny, wyrok z urzędu z [art. 216 § 1 k.k.](#) był niedopuszczalny (vide SN [V KK 85/17](#) - brak skargi uprawnionego oskarżyciela i [interesu społecznego](#)), polityczny, stronniczy, wydany z rażąco obraźliwymi przepisami prawa procesowego, z naruszeniem [Polskiej Karty Praw Ofiary](#)¹, bez udziału strony pokrzywdzonej (**brak oświadczenia, że będzie działał w charakterze oskarżyciela posiłkowego**), zajęcia stanowiska przez stronę, biernością strony (vide Uchwała Sądu Najwyższego [I KZP 19/08](#) – **niestawiennictwo oskarżyciela prywatnego i jego pełnomocnika** na posiedzeniu pojednawczym lub na jakiegokolwiek rozprawie głównej bez usprawiedliwienia uważa się za odstąpienie od oskarżenia) i postępowanie należało umorzyć ze względu na negatywne przesłanki procesowe, to:

1. **wnoszę o uchylenie postanowienia** z dnia 15 lutego 2022 r., sygnatura akt: [II K 38/19](#); [Karta dłużnika: 135/21 G](#). Przewodniczący posiedzenia naruszył prawo do obrony i **nie rozpoznano wniosku dowodowego** o umorzenie grzywny w związku z brakiem środków niezbędnych do utrzymania siebie i rodziny. Występują obecnie w sprawie przesłanki uzasadniające umorzenie grzywny w całości, określone w [art. 51 § 1 k.k.w.](#)
2. **umorzenie postępowania karnego** na podstawie [art. 17 § 1 pkt 1 i 9 k.p.k.](#)

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2019 r., Sygn. akt [III KK 209/18](#).

Dla obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy oraz dla dobra wymiaru sprawiedliwości, sprawę powinien rozpoznać sąd międzynarodowy.

Ad rem

Nie wykonano obowiązku doręczenia wyroku z urzędu wynikającego z [art. 100 § 3 i 8 k.p.k.](#) w zw. z [art. 16 § 2 zdanie drugie k.p.k.](#), a także w trybie [art. 157 § 1 k.p.k.](#)

Postanowienie SN [IV KZ 20/16](#)

Artykuł 100 § 3 k.p.k. w nowym brzmieniu będzie wymagał doręczenia wyroku stronom, poza sytuacjami w których wyrok ogłoszono w ich obecności. Rozwiązanie to ma wzmocnić gwarancje stron, których obecność na rozprawie nie będzie już – co do zasady – obowiązkowa².

Zmiany w sposób istotny mogą przyczynić się do usprawnienia postępowania, poprzez jego przyspieszenie i odejście od nazbyt paternalistycznego stosunku do oskarżonego, który jest jednostką autonomiczną i samodzielnie decyduje o własnym losie.

¹ Nie doszłoby do procesów karnych [II K 851/18](#), [II K 38/19](#), [II K 900/19](#) przeciwko ofierze trzynastoletniego upokarzania, gdyby podwładni Agnieszki Kałużnej-Rudowicz, postanowieniem [I Co 3259/08](#) oddalili zgodnie z uchwałą SN [III CZP 23/06](#) **Legalis Numer 74973** wniosek wierzyciela z dnia 10 listopada 2008 r. od przeprowadzenia egzekucji czynności zastępowalnej w trybie [art. 1050 k.p.c.](#)

Skoro nie wykazuje on zainteresowania sprawą oraz nie stawia się na rozprawę, do czego ma prawo, to organ procesowy powinien to prawo respektować. Jednocześnie jego nieobecność nie powinna stać na przeszkodzie kontynuacji postępowania. Nie zachodzi zatem potrzeba obdarzania go nadmierną troskliwością, jako że może to stanowić wyraz ingerencji w jego prawo do zajmowania pozycji bierniej oraz być postrzegane jako przykład faworyzowania jego położenia w porównaniu z sytuacją innych uczestników postępowania, w szczególności oskarżyciela posiłkowego.

Uwagi krytyczne nasuwają się jedynie do zmiany art. 100 § 3 k.p.k., która jest wprawdzie korzystna dla stron, gdyż zmniejszy liczbę sytuacji przeoczenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie przez stronę nieobecną na ogłoszeniu wyroku³ oraz ujednotoczy system doręczenia odpisów wyroków ogłoszonych *in absentia*, ale wydłuży postępowanie z uwagi na przesunięcie w przyszość chwili jego prawomocnego zakończenia.

Wydanie bezpłatnego odpisu orzeczenia stronom oraz osobom, których orzeczenie bezpośrednio dotyczy

Przepis art. 157 § 1 i 2 k.p.k. dotyczący wydawania odpisów orzeczeń stronom oraz osobom, których orzeczenie bezpośrednio dotyczy odnosi się zarówno do fazy postępowania przygotowawczego, jak i sądowego i dotyczy wszystkich orzeczeń wydawanych w postępowaniu karnym, a więc wyroków i postanowień.

Do dnia 1 lipca 2015 r. przepis ten dotyczył wyłącznie oskarżonego dając jedynie temu uczestnikowi postępowania uprawnienie do uzyskiwania odpisów orzeczeń, które go dotyczyły. Ustawodawca w nowelizacji z dnia 27 września 2013 r., podążając w kierunku zrównania uprawnień stron postępowania, słusznie uznał, iż nie tylko oskarżonemu, ale także innym stronom postępowania należy przyznać prawo do uzyskania i to bezpłatnie odpisów niektórych orzeczeń. Co więcej, ustawodawca rozszerzył to uprawnienie także na „osoby, których orzeczenie bezpośrednio dotyczy” inne niż strony, co ma charakter dalece gwarancyjny i powinno zostać ocenione pozytywnie.

Krok: potrzeba uzyskania odpisu orzeczenia

Przepis art. 157 § 1 k.p.k. daje stronom prawo żądania jednego odpisu każdego orzeczenia wydanego w postępowaniu karnym, na każdym jego etapie. Co więcej, każdy taki odpis musi zostać uwierzytelniony i musi zostać stronie wydany bezpłatnie. Także innym osobom należy odpis takiego orzeczenia bezpłatnie wydać, jednakże pod warunkiem, iż orzeczenie to wnioskującej osoby dotyczy bezpośrednio.

Krok: żądanie wydania odpisu orzeczenia

Przepis art. 157 § 1 k.p.k. stanowi odrębną podstawę uzyskiwania orzeczeń, gdyż należy uznać, że dotyczy on doręczania orzeczeń, które nie podlegają doręczeniu z urzędu. Na gruncie poprzedniego brzmienia art. 157 k.p.k. kierowanego wyłącznie do oskarżonego, w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano, że „ustawa procesowa w przepisie art. 157 § 1 k.p.k. gwarantuje oskarżonemu możliwość żądania wydania nieodpłatnie jednego uwierzytelnionego odpisu każdego orzeczenia wraz z uzasadnieniem, jeżeli je sporządzono. Stąd też, w przypadku gdy skazany wnosi «o doręczenie mu uzasadnienia wyroku» sądu drugiej instancji, po upływie terminu określonego treścią art. 524 § 1 zd. 2 k.p.k. - względy lojalności procesowej nakazują jego wezwanie do wypowiedzenia się, czy żąda on doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem, ale tylko w tym trybie” (zob. postanowienie SN z dnia 16 lipca 2009 r., III KZ 51/09, LEX nr 515560). Chodzi o takie orzeczenia, których strona lub osoba, której orzeczenie bezpośrednio dotyczy, nie zostały uzyskane przez stronę na zasadach ogólnych np. w związku z obowiązkiem ich doręczenia z urzędu jako orzeczeniami o charakterze zaskarżalnym.

Żądanie wydania odpisu orzeczenia uprawniony składa w formie wniosku - pisma procesowego, które musi spełniać wymogi formalne przewidziane w art. 119 k.p.k. (zob. Badanie wymogów formalnych pisma procesowego).

<https://sip.lex.pl/procedury/wydanie-bezplatnego-odpisu-orzeczenia-stronom-oraz-osobom-ktorych-orzeczenie-bezposrednio-1610617016>

Niestawienie się na rozprawie głównej strony (np. oskarżonego w sytuacji gdzie na wezwaniu oznaczono **stawiennictwo obowiązkowe**), obrońcy lub pełnomocnika ma taki skutek, że rozprawy się nie przeprowadza ([art. 117 § 3 kpk](#) w związku z art. 374 § 1 kpk).

Grzegorz Niedźwiecki

² Tamże, s. 115.

³ A. L a c h, Ocena projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustaw przed pierwszym czytaniem, BAS 2013, nr 1, s. 68.